

PRESEK

List za mlade matematike, fizike, astronome in računalnikarje

ISSN 0351-6652

Letnik 15 (1987/1988)

Številka 6

Strani 378-379

Damjan Kobal:

BI ZAPELI?

Ključne besede: razvedrilo, pesem.

Elektronska verzija: <http://www.presek.si/15/915-Kobal.pdf>

© 1988 Društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije

© 2010 DMFA - založništvo

Vse pravice pridržane. Razmnoževanje ali reproduciranje celote ali posameznih delov brez poprejšnjega dovoljenja založnika ni dovoljeno.

BI ZAPELI?

Kako daleč je že šolsko leto 1985/86. Nekateri, sedaj že študentje, so bili takrat dijaki 4a, razreda priljubljene tovarišice Lidije na SNM šoli v Idriji. A čeprav se je medtem zgodilo že mnogo stvari, imajo gotovo vsi še trdno v spominu (posebej najlepše) srednješolske dogodivščine.

Na maturantskem plesu, s katerim so se poslavljali od srednješolskih klopi, so se z mnogo veselja, pa tudi s priokusom, da je nekaj lepega za njimi, na duhovit in veder način spomnili svojih učiteljev. Na znane melodije so jim zapeli pesmi, ki so jih sami spesnili — vsakemu učitelju posebej seveda.

Ko pred fiziko stojimo
tresoč i in bledikavi,
za vrati si že brusi nože
živa legenda Idrije.

Zavriskaj in zapoj
neugnani Joža moj,
ko boš od šole tolko preč,
da te ne bomo čuli več!

Saj vemo vsi,
da se tudi ti
z nami veseliš
nedelj in športnih dni.

Krepak pogum in dobra volja
premagata ovire vse,
sigurno je, da mila jera
ni ne za nas, ne Karčnike.

Zavriskaj in zapoj
ponosni Joža mo,
ko bo čez leto ali dve
ti Terček s televizije,

povedal da,
tra—la—la—la—la
Nobelova nagrada je
nam namenjena!

Oh, kako je to hudo,
če račun ne gre v glavo.

Odvodi tu, tam integrali
zapleteni so postali.

Irena trudi se za tri,
vse tako težko se zdi.

Smo te prvič poslušali,
le seštevati smo znali.

Sama rekla si tako:
kaj vse še prišlo bo.

Zdaj je že veliko bolje,
s tabo ni nihče brez volje.

In prav kmalu bomo vsi
pravi matematiki.

Ko pred fi - zi - ko sta - ji - ma tre - so - či in ble - di - ka - vi, za vra - ti
 gum in do - bra va - lja pre - ma - ga - ta o - vi - re vse, si - gur - no

si že bru - si no - že zi - va le - gen - da l - dri - je. Za - vriskaj in za - poj ne -
 je, da mi - la je - ra ni ne za nas ne kar - čni - ke. Za - vriskaj in za - poj po -

ugna - ni Jo - za moj, ko boš od šo - le tol - ko preč, da te ne bo - mo ču - li več! Saj ve - mo
 no - sni Jo - za moj, ko bo čez le - to a - li dve ti Ter - ček stele - vi - zi - je po - ve - dal

vsi, da se tu - di ti z na - mi ve - se - liš nedelj in športnih dni. Krepak po -
 da, tra - la - la - la - la No - be - lo - va - na

2.
 gra - da je nam na - me - nje - na!

Oh, ka - ko je to hu - da, če ra - čun ne gre v gla - vo.

Odvo - di tu, tam in - te gra - li za - ple - te - ni so po - sta - li.
 Sma te pr - vič po - siu - ša - li, le se - šte - va - ti smo zna - li.
 Zdaj je že ve - li - ko bo - lje, s ta - bo ni nih - če brez vo - lje.

Ire - na tru - di se za tri, vse ta - ko tež - ko se zdi.
 Sa - ma re - kla si ta - ko: kaj v - se še pri - slo bo.
 In prav kma - lu bo - mo vsi pra - vi ma - te - ma - ti - ki.

Upam, da bo bralcem in še posebej nekdanjim dijakom in učiteljem, ta prispevek, ali osvežil prijetne spomine, ali, vam dragi mlajši bralci, dal idejo, kako ob kaki posebni priložnosti razvedriti vas in vašega učitelja. O tem, da lahko taka, ali podobna pesmica, ob pravem času, le razveseli učitelja, pa ne morem dvomiti.

Damjan Kobal